

ב

פרק ראשון פסחים או רלארבעה עשר

מסורת הש"ם

תורה או רשותם

1. וכל בליך תחש אשר יפל מהם אל עתומם כל אשר בחובו יטקה ויתנו תשובה וירקן איה לך
2. מכל האכל שיטר איבך אשר יטמא עתו עליון מים יטמא וכן משקה אשר ישחה בבליך טמאך וירקן איה לך

גנוחה ה'ב ח' (ט) רישׁוֹת ד'ס מפקך מובל
כ' י' ו' וכ'ק' ד'ק' קפו גלוס פכל
וון כ'יל' נון: (ט) רישׁוֹת ד'ס
ספ' ז' ו' ספ' ז' ו' קב' ו' ז' ז'
לאו ב' ש' ו' ב' קאמורי
דרה א' ט' טמפלן ז' ז' ז'
כמה ספ' ז' ז' ז' ז' ז'
ספ' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
כ' ז' ז' ז' ז' ז' ז':
כ' ז' ז' ז' ז':

מוסף רשי

ו-סמייך נא מילן אַהוּלָן. כנומל פְּהִי כל האַרְבָּא צמכו צהוֹתָה
ן-צְהוֹלָן הַלְּרָטִי נֵךְ וְאַיְלָן דְּמִילִי תְּוֻמָּהָחֶזֶק יֵשׁ נַמְּלָן גַּמְּלָה
נוּמָהָהָנוּגָמָה צְגָדוֹן סְלִיְתָן וְכָלִיְתָן שְׂעָרָן מְתָמָן מְגָדוֹן חֲלָן צְמָעָן
יעַזְבָּן כל האַרְבָּא צמכו מְמַמָּה כְּלִי טְמָנָה וְאַמְּמָנָה קְלִי
דְּהַוְּכָנִין וְאַסְכָּן טְוָה דְּמַקְבָּלִי תְּוֻמָּהָחֶזֶק
מוֹלֵד פְּטוּמָהָחֶזֶק צְבָן גְּנִיְתָן וְמְשָׁאָן

ר' ל' ור' ל' ואישר ברהבו י"ו
כופרתו וקמיה קלי ניא מניין דמלניש
מלניש נטולו ציד ח"כ צדי
ח"א ר' שמעון אלייבא דר' יהושע, מימיס נ"י נ"ל' סמעון כיוון דכלוי
דכלוי צמלניש^ב וטולר גנולו^ו ח"כ מה סטיט מיליז קו טפער^ג:

האוכל "אוכל מטמא כל הכלים מטמאין מאורח ורמי פיסחא אפישחא שתויהן באחת ורמינהו דומה לראה כשהעידו אם על הבשר שננט ששורפין אותו עם הפטומאה והטמא גום סולפיו ויל' סולפיו: ראי לוי. על בד מהו טהור טהור נטמא נטמא קדושה וסוח אדין צכי קדושים קדושים וטהור וטהור לוי.

שנפשל בטבול יום שמודליךין אותו בבר שנטמא בטמא כ

ס. ד. דה דק'ריה לה תלויות
ירינו והאלאן הא לא אולין
רכ'ו, טומ'ן אלטאל'ן. ד. דה
דקאמר ול' שורפין ר'ל'
שאנין זיך שלושה בבל
ודא נילין שלופתא ימי'זת
טומ'ן ר'ל'. ח. בכ' עלה
וכלא הכרם. טומ'ן ר'ל'
ש' בכון זי' שאינן אראי
להלוקה. פ. לילון הינו
כמו כבורה. טומ'ן ר'ל'ג'
[...] מונרו לולפה דשר'ו
לאויאתנו מני' דודך בערווא
דדרשנין על' ח'ה הא להסכמה
חתה הבשלין. מי' ר'ל'ג'

תיל כל אוכל שאר אכל,
אכלין ומשקין מטמאין
מארין כל רום ואין כלם
טמאין רק לר' חייל רום, והוא
שרצים דמי, הוא נגעי
שיטים בלביהם לאילו לא
טמאן, אלא ביך לאילו מטמאן
כלים אמרין כי חסוי ים
דלא אמרין כי מאן דמי
שיטים נעל על החרולה
הטמאן נולך, ואילו כל
אומר תשרו וז בעצמה וזה
בעצבנה, ר' יהושע אמר
אמורנן בר הסדא מי סחאה
שתרין כה, אני החתנא
אמר ר' יודי אין גונין רומה
לראיה כו' עד אבל היין
הטמאה שמאם ברא' אלילו
טטרונה. ר' היליה. ומשי
משנתנו כד' שמעון, ודמינו
ששורפין והטמאה
יהודה דברי יהושע, וביריתא
דקוני באילו איזק שרשו
פאלל תלהו וטמאה כאחת
שמאם באילו טהורנה
ר' יודי איא לאילובא כר' יהושע
ומקסני וואה ר' יודי היא,
דר' דקוני במנגן ר' יהושע
אומר התליה וטמאה
שתרין כה אמתה אויך מוקמת
לה לבריתא כר' יודי שדרבי
בריתא החליף במשנין.
דרגיא אבל היא נשרוח
פאללו לארה עם טמאה
ושנinin הקי אמור לה ר' יודי
לך מאילו, אילו פאלל תליה
שמאם השמאן שדרבי
פאלל לר' שענן אליאז דר
יהושע דמייל, לא מוקל אלא
תלהו לאילו, אבל דורה
וטמאה לא שרופין, ר' יודי
בר' ניננא ר' יהושעה אפסח
ומשנין. אין אתה שונה שי

הושע אמר שהלך ואנת,
שנשאנו מכם והולך בידך,
ומשנוי כרב הדרס, כי זה שונינו
אלבאה ר' הוועש עבאה ז' הוועש
בתלהן ר' מומחה בידיך, והוא כה
יטאנאה ביד, כלו ר' צאנזיאה ז' הוועש
שהגה החותונה בחוכה הולין ז'
עכץ שאהו מפיזר לעשות מורה
ולעכטם. שנין הפלס מורה
סבדיא מה דזיניא, חבית של של
דריך שעשרה קראן, אין אלמן תחיה
וולד להולילון גבר לדילנות ז'
מרובקה טשוו דראי להולילון ז'
לודילן ז' ואין בו הפסה. לא פעד
הילולן ז' אולולן פולפן ז'
בכלי אמאן, אבל ז' דעניע תל ז'
עעשה דולך ולא וויש לתוקלה,
ר' יטמאנעל אמר שמונה ז'